

اگر مدافعان حرم نبودند، راهپیمایی اربعین نبود

حضرت آیت الله خامنه ای با اشاره به مجاهدت‌های شهدای مدافع حرم، فرمودند: اگر آنجا کسانی فداکاری نمی کردند، امروز شوکت و هیمنه‌ی محبت اباعبدالله (ع) این چنین دنیا را فرا نمی‌گرفت.

حضرت آیت الله خامنه ای با اشاره به مجاهدت‌های شهدای مدافع حرم، فرمودند: اگر آنجا کسانی فداکاری نمی کردند، امروز شوکت و هیمنه‌ی محبت اباعبدالله (ع) این چنین دنیا را فرا نمی‌گرفت.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر معظم انقلاب اسلامی روز دوشنبه سی‌ام مهرماه در دیدار جمعی از خانواده‌های شهدای مدافع حرم، با اشاره به شباهت حرکت مدافعان حرم اهل بیت علیهم‌السلام در سال‌های اخیر با حرکت کسانی که در دوران خلفای عباسی با نثار جان خود نگذاشتند قبر مطهر سیدالشهداء از بین برود، فرمودند: «اگر آنجا کسانی فداکاری نمی‌کردند، امروز شوکت و هیمنه‌ی محبت اباعبدالله (ع) این چنین دنیا را فرا نمی‌گرفتند. اگر این کسانی که رفتند آنجا مجاهدت کردند نبودند، دشمن تا نزدیکی قبر مطهر حضرت اباعبدالله، چند کیلومتری کربلا، جلو آمده بود».

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر حفظ و نشر آثار حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (KHAMENEI.IR) متن و فیلم سخنان رهبر انقلاب در این دیدار را به مناسبت فرارسیدن ایام اربعین حسینی منتشر می‌کند.

بسم الله الرحمن الرحيم

خیلی خوش‌آمدید برادران عزیز، خواهران عزیز، خانواده‌های مکرم و معظم شهدای عزیزمان! حرکت این شهدای شما که در این برهه در خارج از کشور به شهادت رسیدند، در واقع شبیه حرکت آن کسانی است که با جان خودشان توانستند قبر حضرت اباعبدالله را حفظ کنند. یک روزی بود که خلفای بنی‌عباس همت گماشته بودند که قبر مطهر حضرت اباعبدالله و لایذ به تبع آن، بقیه‌ی قبور مطهره را از بین ببرند؛ یک عده‌ی با جان خودشان نگذاشتند؛ یعنی [آنها] گفتند اگر بیاید، دستتان را قطع می‌کنیم، پایتان را قطع می‌کنیم، شما را به قتل می‌رسانیم؛ درعین‌حال [اینها] رفتند. همان رفتن‌ها بود که حالا رسیده به بیست میلیون زائر پیاده‌ای اربعین. اگر آنجا کسانی فداکاری نمی‌کردند، امروز شوکت و هیمنه‌ی محبت اباعبدالله (ع) این چنین دنیا را فرا نمی‌گرفت؛ که شما می‌بینید در راه‌پیمایی اربعین از کشورهای مختلف -از فارس و ترک و اردو و کشورهای اروپایی و حتی از آمریکا- افرادی بلند میشوند می‌آیند آنجا؛ این [کار] را چه کسی کرد؟ این خشت اول و اصلی این کار را همان کسانی گذاشتند که در واقع جانانشان را برای زیارت قبر اباعبدالله (ع) فدا کردند. این بچه‌های شما هم همین‌جور؛ اگر چنانچه این فرزندان عزیز شما، شهدای عزیز شما، این کسانی که رفتند آنجا مجاهدت کردند نبودند، دشمن تا نزدیکی قبر مطهر حضرت اباعبدالله، چند کیلومتری کربلا، جلو آمده بود؛ با خمپاره‌های کوتاه‌برد -خمپاره‌های ۶۰- کربلا را میزدند؛ این‌قدر نزدیک آمده بودند! به کاظمین نزدیک بودند، به زینبیه نزدیک بودند، در واقع [آنجا را] محاصره کرده بودند. این جوانهای شما رفتند در خلال هزاران نفر دیگر، رفتند این بلا را از سر اسلام و مسلمین در واقع رفع کردند؛ کار بزرگی که این جوانهای شما انجام دادند، این است. و این برای خدا بوده؛ والا ما که کسی را تشویق نکردیم [برود]؛ مثل دوره‌ی جنگ که تشویق می‌کردیم و امام دستور میدادند و مارش عملیات میزدند؛ این خبرها نبود، اما درعین‌حال این جوانها با شوق، با التماس، با علاقه‌مندی، بلند شدند رفتند؛ این اخلاص است دیگر؛ این اخلاص را خدای متعال برکت میدهد. ان شاءالله در آینده‌ی این‌ها؛ چندان دوری، برکات اینها را دنیای اسلام خواهد دید.

البته برای شماها -چه پدر، چه مادر، چه همسر، چه فرزند، چه برادر و خواهر- سخت است، [این] معلوم است، لکن خب این سختی‌ای است که در مقابلش چشم‌پوشی و روشنی خدای متعال هست که به صابرین وعده فرموده که «أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ»؛ (۱) خدای متعال بر کسانی که صبر میکنند در این مصائب، درود می‌فرستد و صلوات می‌فرستد و رحمت می‌فرستد؛ این وعده‌ی این‌ها؛ الهی است، آیه‌ی قرآن است؛

ان شاء الله مشمول این الطاف الهی خواهید بود. خداوند ان شاء الله ما را هم به این جوانهای شما ملحق کند؛ ما هم دنباله‌ی همانها، در همان راه حرکت کنیم و به همان سرنوشت برسیم. خب یک صلوات دیگر بفرستید.

(۱) سوره‌ی بقره، بخشی از آیه‌ی ۱۵۷